

Position Paper SSC

Rondetafelgesprek stikstofproblematiek- 21 juni 2021

Probleem:

- Sinds de uitspraak van 29 mei 2019 wordt de vergunningverlening in Nederland ernstig gehinderd, bedrijfsontwikkeling komt stil te liggen, omdat tot op heden juridisch niet met absolute zekerheid is aan te tonen dat nieuwe activiteiten onder de door de politiek vastgestelde grenswaarden blijven.
 - Onderliggende probleem: De stikstofneerslag is in de laatste 30 jaar gehalveerd, wat een positief effect op de biodiversiteit zou moeten hebben, maar in politiek en media overheerst een tegenovergesteld beeld alsof we afstevenen op een ecologische ramp. De rol die belanghebbenden daarbij spelen zou serieus onderzocht moeten worden, kijk bijvoorbeeld naar de wijze waarop foute habitatkaarten in Aerius terecht zijn gekomen, maar dat terzijde.

Oorzaak:

- De wetenschap heeft geen antwoord op een valide juridische uitleg van artikel 6 lid 3 van de Habitatrictlijn. Dit artikel verlangt een 100 % garantie dat geen enkele nieuwe activiteit negatief effect heeft op de instandhoudingsdoelen van aangewezen Natura 2000 gebieden. Nederland heeft als regel dat een project niet meer mag bijdragen aan de depositie dan 0.7 gram stikstof per ha per jaar, dat is 0,00007 gram per m². Elke lidstaat bepaalt zelf de grenswaarde.
 - Dieperliggende oorzaak: Nieuwe activiteiten worden getoetst in een modellenwereld, waarin een tunnelvisie is ontstaan met eenzijdige focus op stikstof, alsof dat de allesbepalende factor is voor de staat van de natuur, terwijl bekend is dat vele factoren van

invloed zijn. Een modellenwereld bovendien met grote onzekerheden, die op geen enkele wijze aansluit bij de nauwkeurigheid die terug te vinden is in beleidsregels (zie 2^{de} rapport Hordijk).

Met het in de jaren '80 ontwikkelde verspreidingsmodel OPS wordt per ha depositie bepaald. De input bestaat uit gemodelleerde emissiegegevens van NEMA (schattingonzekerheid 25%) en concentratiemetingen. Het verspreidingsmodel OPS berekent depositie waarbij validatie met satellietdata of feitelijke metingen ontbreken.

De uitkomst:

- Neerslagcijfers met een onzekerheidsfactor tot 100 %

Politieke oplossingen: reducerende N maatregelen ten behoeve van de verbetering van de biodiversiteit. Alleen zullen deze maatregelen niet zorgdragen dat nieuwe vergunningen/activiteiten kunnen voldoen aan de door de politiek gestelde grenswaarde van 0.7 gram per ha per jaar stikstof neerslag, welke met 100% zekerheid niet mag worden overschreden, vanuit voorzorg omdat natuurbeleid dat zou vereisen.

Een lidstaat heeft zelf een grote rol bij het vaststellen van grenswaarden en verkrijgen van zekerheden. Vlaanderen kiest hetzelfde spoor als Nederland. Duitsland kiest voor enerzijds hogere grenswaarden, waardoor activiteiten op een bepaalde afstand tot de natuur ongehinderd plaats kunnen vinden. Anderzijds kiest Duitsland voor een ander verspreidingsmodel, Euros Lotos (ontwikkeld door TNO) wat gevalideerd wordt met satellietdata en lokaal met natte depositiemetingen.

Conclusie:

- Redt het Nederlandse stikstofbeleid de natuur?
 - Nee! Beleid van de afgelopen 30 jaar is daar het voorbeeld van. En in plaats van een onderzoek naar de reden van deze constatering, gaat men verder op de ingeslagen weg.
- Biedt het huidige Nederlandse stikstofbeleid, inclusief de Wsn, de samenleving voldoende ruimte voor activiteiten die stikstof (al is het maar een klein beetje) emitteren?
 - Nee! De door de politiek gestelde grenswaarden zonder rekening te houden met onnauwkeurigheden, de eenzijdige focus op stikstof, de verplichting om de (slecht onderbouwde) KDW te halen wordt gecombineerd met de onzekerheid in de modellering. Dat zorgt voor een juridisch onhoudbaar beleid tot in lengte van jaren! Nederland gaat steeds verder op slot en het aantal juridische procedures zal toenemen. Dat zien we voor onze ogen gebeuren, de onzekerheid bij ondernemers is groot en het aantal schrijnende gevallen neemt toe, waarbij bedrijven die in generaties zijn opgebouwd in hun voortbestaan worden bedreigd. Het systeem stort in, ook TAC RAV staat inmiddels ter discussie omdat deze geen 100% zekerheid kan bieden m.b.t. emissiereductie. De wetgever heeft groeperingen in positie gebracht dat zij bij de rechter onrechtvaardige besluiten kan afdwingen, die niet langer doelmatig zijn i.r.t. bescherming van onze waardevolle natuur.

Stichting Stikstof Claim verlangt van de politiek dat de rechtszekerheid van elke Nederlander gewaarborgd wordt. Nederland mag geen museum worden waarin grondrechten en ongestoord genot van legaal verkregen eigendommen op losse schroeven komt te staan. Een museum met natuureservaten waarin geen ruimte is om te reizen, leven, wonen of werken. Het maakt haar daarbij niet uit of dat over de grondrechten van een woningzoekende gaat of de rechtszekerheid van een boerenbedrijf.

Fazantendreef 17-19
8251 JR Dronten

Email: info@stikstofclaim.nl

KVK nummer: 76063283
BTW: NL860494226B01

IBAN: **NL64 ABNA 08 63 52 59 03**
BIC: ABNANL2A